

Veckobladet

har äntligen börjat komma till abonnenterna i god ordning, rapporteras det från olika håll. Dessutom lär pengar vara på väg som gör att årets budget klaras med råge. Det ger förutsättningar för en god start 2003.

Vi påminner om VB:s nya e-adress som gäller från och med nr 29. Se redaktionsrutan på baksidan!

Pressgrannar

Ett annat exempel på att personvalet påverkar partierna finns i vänsterpartiet. Partiet är inte överdrivet entusiastiskt över personvalssystemet. Även om demokratisk centralism inte på länge varit den svenska vänsterns bästa gren, sticker det ändå i ögonen att låta väljarna överpröva partiorganisationens rangordning. Ändå har tolv vänsterpartister lyckats passera personvalets spärr, några till och med två gånger. Med vänsterns sammanlagt 30 mandat blir personvalets genomslag till och med större än hos kristdemokraterna. Vänsterpartiets väljare har fått chansen att göra ett inlägg i den interna dragkampen om partiets framtid. Ska vänsterpartiet utvecklas i realpolitisk riktning med delad regeringsmakt som mål eller riskerar partiet att förfuska de höga idealen i den gråa dagspolitiken? Väljarna tycks vilja ha vänsterpartiet i realpolitiken. På annat sätt är det svårt att tolka att till exempel Karin Svensson Smith i Lund lyckades bli vald, trots att den lokala partiorganisationen petade ner henne från valbar plats.

Svensson Smith är som sagt inte ensam om att ha fått ett direkt mandat från vänsterväljarna. Det gäller också till exempel Lennart Beijer, Johan Lönnroth och Lars Bäckström, alla samarbetsinriktade pragmatiker. Kanske är inte personvalet fullt så tändlöst som det ser ut. Det drar i alla fall in oss som väljare i partiernas personkult och fraktionsstrider.

Aftonbladet 12/10 -02,
ledarsidan

Nominera

till kommunala nämnder och styrelser, uppmanar vänsterpartiets valberedning i Lund. Helst före dess möte 31.10.

Saima Jönsson, 13 05 08
Kristina Norborg, 30 63 55
Gunnar Stensson, 13 31 71
Martin Wolgast, 39 79 94

Politiska v-utrensningar i Region Skåne

Vänsterpartiet Skånes höstkonferens blev en manifestation av de politiska motsättningar som råder i distriktet. Den blev också en manifestation av den tystnadens maktutövning som präglar den nuvarande distriktsmajoriteten.

Ingen valvärdering

Ett förslag om att konferensen skulle utvärdera valet och valrörelsen vann ingen ankläng. Efter en kortare diskussion kring den politiska uppgörelsen med socialdemokraterna och miljöpartiet, fokuserade konferensen helt på valfrågor.

Konferensen innebar en konsekvent fortsättning av den "förnyelse" som påbörjades i våras, när regionrådet Ann-Mari Campbell inte fick förnyat förtroende (genom att inte sättas på valbar plats). Ingen av de politiska sekreterarna, Anders Arenhag från Simrishamn och Per-Åke Purk blev inte ens ersättare (tidigare ordinarie) i Regionala Utvecklingsberedningen. Karin Lång från Helsingborg, vid sidan om Saima Jönsson från Lund en av de mest kryssade kandidaterna i valet till regionfullmäktige, fick inget tungt uppdrag.

Klena argument

Anmärkningsvärd var bristen på argument till varför alla dessa erfarna personer (och många andra) inte fick förtroende. Som valberedningens sammankallande motiverade Anders Neergaard många av förslagen. Breddning var ordet som för dagen fick motivera besluten. Trots att jag intensivt lyssnade på både Neergaard och debatten kunde jag inte uppfatta någon kritik mot t.ex. Anders Arenhags och Per-Åke Purks sätt att sköta arbetet som politiska sekreterare.

Emellertid hänvisade Neergaard också till behovet av "balans" mellan olika politiska grupperingar i distriktet. Neergaard pekade ut Saima Jönsson från Lund som representant för den ena sidan, men klaggjorde tyvärr inte vad den andra sidan var. Eftersom Saima Jönsson fick en framskjuten plats som vice

ordförande i Hälso- och sjukvårdsnämnden fanns det kanske inte plats för fler för denna sida?

Karaktäristiskt för många av de som inte fick förnyat förtroende är att de varit kritiska mot distriktets politiska utveckling i olika sammanhang. Eftersom inga argument framfördes kring deras insatser i regionpolitiken, är det sannolikt detta som fällt utslaget. D.v.s. vad vi fick bevittna var en traditionell politisk utrensning!

Bristande erfarenhet

Politisk korrekthet värderades högre än kunskap om regionens dominerande ansvarsområde – sjukvårdsfrågor. Resultatet av konferensen blev att av de tre personer som valdes till politiska sekreterare saknar två helt erfarenhet av regionpolitiskt arbete, och den tredje, partiombudsman Mikael Persson, erfarenhet av sjukvårdsfrågor begränsar sig till en mandatperiod som ersättare i Mellersta sjukvårdsnämnden. Dessutom fanns det inte plats för Saima Jönsson i regionstyrelsen, varken som ordinarie eller ersättare. Istället representeras vänsterpartiet där av två personer med ringa erfarenhet av sjukvårdsfrågor.

Vi kan glädja oss åt att Jörgen Nilsson från Lund fick fortsatt förtroende i Miljönämnden. Frågan är dock om detta speglar den ringa roll som miljöfrågorna numera tillmätts. För att förhindra att Per-Åke Purk, som varit aktiv i planering av ett miljöanpassat transportsystem i Skåne, blev ersättare i Regionala utvecklingsnämnden lanserade Neergaard istället Britt-Marie Pettersson som gjort sig känd för sitt engagemang för att "rusta upp" E22:an till motorväg.

Politiska deltidsekreterare

En viss diskussion uppstod kring förslaget att dela 200 procent politisk sekreterare i tre poster om 80, 80 och 40. Det uttalade argumentet är att man kan föreslå regionen en så hög lön för dessa sekreterare att 80 motsvarar en heltids ombudsman. Därigenom kan man få Region Skåne att betala två heltids och en halvtids sekreterare istället för de stipulerade två heltiderna. Efter omröstning vann förslaget att anställa heltidsekreterare till deltidslön.

Henrik Smith

Nej till krig mot Irak!

Demonstration i Lund 26 oktober. Samling på Stortorget kl. 1130. Talare Ulla Saether, ordförande för Lunds FN-förening. Musik av Röda Kapellet och Röda flåset.

"Hittills har USA:s politik efter den 11 september – från bombningen av Afghanistan till hoten mot Irak, upptrappningen på Västbanken och dådet på Bali – visat att kriget mot terrorismen innebär att skriva under för mer terrorism", säger Osloprofessorn Thomas Hyl-land-Eriksen.

Irak är inte bara hotat. Kriget har redan börjat. USA och Storbritannien bombar landet. De har genomfört FN-sanktioner som under de elva år de tillämpats dödat 550 000 barn.

USA motiverar kriget med att Irak är ett hot mot världsfreden. Och visst utgör Saddam Hussein ett hot för många. Han mördade mer än 5 000 kurder med giftgas i Halabja 1988. På den tiden då USA stödde honom.

Det är president George W. Bush som hotar världsfreden. Han har ställt FN inför ett ultimatum: om inte FN stöder USA:s krigsplaner, så anfaller han Irak på egen hand.

Som krigsförberedelse har president Bush brutit överenskommelsen om kärnvapenstopp och motsatt sig uppriktandet av en krigsförbrytartribunal. Amerikanska soldater som döms för krigsförbrytelser kommer USA att frita.

President George W. Bush sitter vid spakarna, fast besluten att krascha i FN-skrapan och sätta Mellanöstern i brand. Vi måste stoppa honom medan tid finns.

Vi kräver:

att USA:s regering avstår från att invadera och ockupera Irak;

att USA:s regering respekterar FN, folkrätten och internationella avtal;

att vapeninspektionerna genomförs enligt det redan slutna avtalet;

att konflikten med Irak löses med fredliga medel; och

att Sveriges regering säger ett klart nej till USA:s planerade invasion och ockupation av Irak.

ABF Lundabygden och Skåne, Al Mandéiska föreningen, Attac Lund och Skåne, Centrum för marxistiska studier i Lund, EGIS – Eritreagrupperna i Sverige, Föreningen Ordfront Malmö/Lund, Grön Ungdom, Internationella s-föreningen i Lund, KPML (r), Kurdiska kulturföreningen i Lund, Lunds FN-förening, Mandéiska kulturföreningen, Miljöpartiet de gröna, Molo – vänskapsföreningen med östra Kap, Svenska Freds och Skiljedomsföreningen, SKV – Svenska Kvinnors Vänsterförbund, Svensk-kubanska föreningen, SSU Frihet, SSFKB – Svenska stödföreningen för kurdiska barn, Söder om Åsen – LS av SAC, TWIGA, Stödskommittén för Centralamerikas folk, Vänsterpartiet och Ung vänster.

För ett våtare Lund och Sverige!

Karin Svensson Smiths första motion denna riksdagssession handlar om återställande av våtmarker, exemplifierat med problem och projekt från Lund och Skåne. Bl.a. måste markägarnas rätt begränsas. Motionen är här något förkortad.

I jordbrukslandskapet påbörjades dikningsverksamheten redan på 1700-talet, men bestod då till största delen av grunda diken som framför allt skulle avleda ytvatten och endast i mindre omfattning påverkade markvattnet. Under mitten av 1800-talet tog dikningsverksamheten fart och man började lägga ner rörsystem i marken. Syftet med avrinning var dels att förbättra odlingsbetingelserna på mark som redan användes för odling, dels skapa nya områden för odling. De bakomliggande skälen till den omfattande dikningsverksamheten var livsmedelsförsörjningen i landet. Under 1800-talet fördubblades befolkningen från 2,3 till 5 miljoner invånare. Dikningsföretagen har ända sedan medeltiden reglerats i direktiv från svenska staten. I en lag från år 1734 finns bestämmelser om dikning.

Naturpåverkan

Dikningsföretag har i olika grad påverkat vattenmiljöerna i Skåne. Många biotoper som kärr, fuktängar, och strandängar har försvunnit. Vissa vattendrag har lagts i kulvert medan andra rätats ut, vilket har lett till att en mängd av vattenmiljöernas ekologiska funktioner försämrats eller försvunnit. De hydrologiska förhållandena i landskapet har förändrats. Snabba kraftiga flöden omväxlande med längre perioder där flödena är låga har lett till minskad reningsförmåga, brist på blöta områden och i vissa fall uttorkning. När vattendragen rätades ut, den omgivande vegetationen togs bort och vattendragen kulverterades försvann spridningskorridorer som var viktiga för många växt- och djurarter.

I dag finns det ca 5 900 legaliserade markavvattningsföretag i Skåne. I dessa finns fastställda nivåer som markägarna har både rätt och skyldighet att upprätthålla. I dikningsföretagens handlingar finns detaljerade kartor som visar företagens båtnad (avvattnad yta).

Miljömål

Iriksdagsbeslutet om etappmål och strategier för att nå miljömålen nämns bl. a. nyanläggning av våtmarker. Återläggning av tidigare våtmarker och nyanläggning motiveras med att det återskapas de biotoper som behövs för att bevara den biologiska mångfalden. I miljökvalitetspropositionen står: "Miljökvalitetsmålet *Myllrande våtmarker* bör i ett generationsperspektiv enligt regeringens bedömning innebära bl. a. följande: I hela landet finns våtmarker av varierande slag, med bevarad biologisk mångfald och bevarade kulturhistoriska värden." Ytterligare ett motiv är strävan att fälla kväve och på så

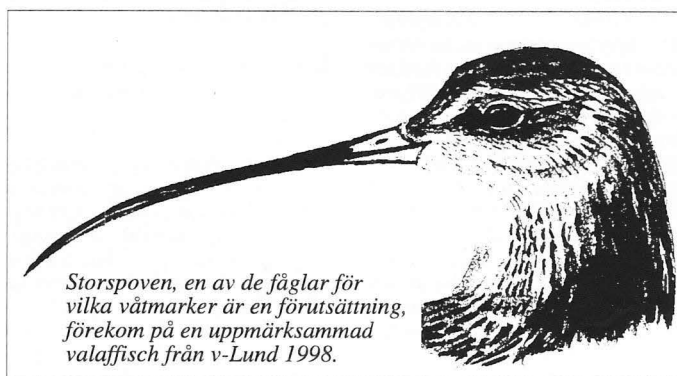
sätt minska övergödningen, som är ett annat miljökvalitetsmål.

I Sverige används internationella naturvårdsunionens (IUCN) klassificeringssystem för hotade eller missgynnade s.k. "rödlistade" arter (försvunnen, akut hotad, sårbar, sällsynt eller hänsynskrävande; Konventionen om biologisk mångfald 2001). Av de arter som är rödlistade i Sverige finns drygt hälften, ca 2 000, i odlingslandskapet.

Som ett delmål för att nå det övergripande målet senast 2020 gäller att det i odlingslandskapet skall anläggas eller återställas minst 12 000 hektar våtmarker och småvatten fram till 2010. För Skånes del har målet satts till att senast 2010 återskapa 5 000 hektar våt-

Effekterna för djurliv i de nyanlagda våtmarkerna
Ur Højeå-rapporten kan citeras:

Fågelfaunan har studerats i 42 anlagda dammar och våtmarker inom Højeås och Kävlingeåns avrinningsområden under perioden 1994–1998 ... Av de 55 fågelarter som totalt registrerats vid inventeringarna bedömdes 36 häcka vid dammarna/våtmarkerna ... Några av de häckande fågelarterna; gulärta, stor-spov, mindre strandpipare, skedand och brunand är upptagna på den svenska rödlistan över hotade arter och klassificerade som "missgynnad" respektive "sårbar" (brunand) ... Etableringen av smådjur i dammarna var snabb, och de hade en art- och individrik bottenfauna redan första året... Rödlistade arter ... noterades i 25 av de 26 dammarna. Rödlistade och ovanliga arter hittades både i 0,5 år och 6 år gamla dammar. Från hotkategori 3 (sällsynt) noterades en skalbaggsart och från hotkategori 4 (hänsynskrävande) påträffades tre arter skinnbaggar samt tre arter snäckor.

Storspoven, en av de fåglar för vilka våtmarker är en förutsättning, förekom på en uppmärksam valaffisch från v-Lund 1998.

marker i odlingslandskapet. Även tidigare har anläggning av våtmarker påbörjats som ett led i det naturvårdsarbete många kommuner bedriver. Arbetet tog fart när medfinansiering via de lokala investeringsprogrammen gjordes möjlig. För att nå det långsiktiga målet och etappmålet måste emellertid våtmarksanläggningen öka markant i volym.

Effekterna för växtlivet i de nyanlagda våtmarkerna
Etableringen av växter till följd av Højeåprojektet, som påbörjades 1991, har visat sig vara snabb. I projektrapporten konstateras:

Totalt påträffades 184 olika arter av kärlväxter i och intill dammarna, varav 113 utgjordes av våtmarksarter som i de flesta fall har kunnat etablera på platsen sig tack vare anläggningarna ... Sju arter är upptagna på den nationella rödlistan över hotade arter, varav två stycken, uddnate och borstäv tillhör hotkategorin "sårbar" och kan betecknas som sällsynta i Skåne och i hela landet ... Det generellt höga artantalet och den stora förekomsten av hotade och sällsynta arter visar att de nyskapade dammarna utgör en väl fungerande livsmiljö, dit ett stort antal växtarter snabbt förmår sprida sig. Många av dessa växter är idag hårt undanträngda i slättbygden, till följd av den omfattande utdikningen. De nyanlagda dammarna och våtmarkerna ger därför en mycket värdefull ökning av livsrummet för dessa arter.

Återetableringen av stork i Skåne hade varit omöjlig att genomföra utan den nyanläggning av våtmarker som skett till följd av naturvårdsambitioner i de berörda kommunerna samt de statliga anslagen för de lokala investeringsprogrammen (LIP).

Hinder för miljömålet

De hinder i arbetet för att anlägga våtmarker som identifierats är främst av två slag. Kommunernas finansiella begränsningar, särskilt sedan LIP-anslagen upphört. I utvärderingen av Kävlingeå-projektet, slutrapporten från Højeå-projektet och den sammanställning som Världsnaturfonden (WWF) gjort klargörs ett annat betydande hinder. Sammanställningen grundar sig på synpunkter från tjänstemän i kommuner, länsstyrelse och jordbruksverk, från ideella naturvårdsorganisationer, Jägarförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), enskilda markägare samt experter från Lunds universitet och Kristianstads högskola.

WWF konstaterar att dikningsföretagen anses vara ett stort hinder för att anlägga större våtmarker och återskapa slingrande rinnande vatten och därmed får ses som ett hinder för att nå miljömålet. Det är de gamla vattendomarna som begränsar det allmänna råddighet över vattnet. Kommunen eller länsstyrelsen har inte möjlighet att söka en

omprövning för t.ex. ett våtmarksprojekt som inkräktar på ett dikningsföretags intressen, om inte tillräckligt med mark kan förvärvas inom det berörda båtnadsområdet.

Dikningsföretagen

I slutrapporten från Højeå-projektet noteras om dikningsföretagen:

Det är idag svårt att ändra på de vattennivåer som finns i många vattendrag och diken. Bottennivåer och åsektionernas utseende är ofta fastställda i en s.k. förrättning, som i princip gäller för all framtid. De rättigheter/skyldigheter som erhållits vid förrättningen förvaltas av ett dikningsföretag. Ett dikningsföretag kan ha från två upptill flera hundra delägare (sakägare). I dikningsföretaget samverkar delägarna för att upprätthålla den avvattnande funktion som vattendraget, diket eller kulverten har för sakägarnas gemensamma avrinningsområde. En omprövning av ett dikningsföretag kan ske då alla sakägare är överens om att detta är motiverat eller då sakägare, som innehar mer än 50 % av dikningsföretagets "nytta" (båtnadsandel) begär det. Omprövningsförrättning kan bli både tidskrävande och dyr. Den sökande står för kostnaden. Endast delägare i företaget har "rådighet" att ansöka om omprövning. Detta innebär att t. ex. en kommun inte har möjlighet att ens söka en omprövning i samband med t. ex. ett våtmarksprojekt, såvida kommunen inte är delägare i dikningsföretaget. Dikningsföretagens juridiska ställning gör det svårt att ändra på vattnets läge och höjd i jordbrukslandskapet. Även ändringar, som i praktiken ej ändrar odlingsbetingelserna, kan vara svåra att få till stånd, eftersom det ofta handlar om att övertyga alla i dikningsföretaget, vilket inte alltid är lätt eftersom förändringar av rådande förhållanden ofta upplevs som osäkra.

Lagändring krävs

Kulturgeografer och historiker har framfört klagomål på att nyanläggningen av våtmarker ibland är okänslig i förhållande till det skånska landskapets historia. Detta kan delvis förklaras med att nyanläggningen görs där detta är möjligt och att gamla vattendomar kan vara ett hinder för våtmarksanläggning på de platser som är optimala ur såväl naturvårds-, kvävefällnings- som kulturhistorisk synvinkel. I utvärderingen av Kävlingeå-projektet sägs:

I praktiken har man i Kävlingeå-projektet hittills undvikit projekt som kräver domstolsprövning eller omprövning av dikningsföretag. Detta med hänsyn till att risken att projektet drar ut på tiden eller går i stöpet. Det vore rimligt att hydrologin i ett vattenföretag skall kunna förändras till gagn för vatten- och naturvård. Om så är fallet borde det finnas en väg för t.ex. kommunen att ansöka om omprövning av dikningsföretaget. Lagstiftningen behöver ändras både vad gäller dikningsföretagens ställning och Miljöbalkens mer eller mindre generella krav på rättlig prövning av allt byggande i vatten.

Vänsterpartiet anser, mot bakgrund av vad som anförts i motionen, att gamla vattendomar bör omprövas i syfte att underlätta för nyanläggning av våtmarker.

Vänsterförslag i fullmäktige: "Rehabiliteringsprogram" för stadskärnan!

I valrörelsens informationsflöde från de politiska partierna "Försvann" ett par motioner från vänsterpartiet. Vi återger nedan en av dessa "försvunna" motioner som tar upp ett ständigt aktuellt ämne: stadskärnan – närmare bestämt den pågående utarmningen av stadskärnan.

Inledningsvis i motionen konstaterar v, att "många lundabor ser med oro på hur den successiva utarmningen av stadskärnans kommersiella service och kulturella verksamheter fortgår. Etableringen av externa köplador och motortrafikbaserade snabbmatsserveringar i stadens utkanter har aktivt främjats av de borgerliga partierna. Samtidigt som stadskärnan möter konkurrens från externa köpcentra, hotas mångfalden i stadskärnans utbud av upptrissade hyresnivåer, där flera 'klassiska' verksamheter som konstgallerier, hantverkare och apotek försvunnit eller står inför ett akut nedläggningsshot".

Strategi för stadskärnan

Vidare heter det att det "är hög tid att Lunds politiska ledning nu agerar för att skapa en livskraftig och attraktiv stadskärna. En målinriktad strategi för att försvara, förstärka och förädla stadskärnan måste utarbetas. Det behövs helt enkelt ett program för att rehabilitera stadskärnan som centrum för kommunens handel och service".

Detta kan inte falla enbart på ett enda parti, menar v. Inte heller är det en uppgift enbart för kommunen. Ett framgångsrikt arbete förutsätter att alla "som har intresse av att stärka stadscentrums attraktions- och konkurrenskraft involveras i planering, finansiering och genomförande".

Lunds kommun bör därför enligt motionärerna tillsammans med "köpmän, fastighetsägare och andra intressenter utarbeta ett gemensamt program och en gemensam strategi för att återupprätta och förstärka stadskärnans attraktivitet och konkurrenskraft. Vi finner det naturligt att kommunen tar initiativ till att ett sådant program kommer till stånd och genomförs."

Förslag på åtgärder

Motionärerna lämnar sedan förslag på en rad åtgärder som kommunen, ensam eller i samarbete med köpmän och fastighetsägare skulle kunna göra. Bland annat pekar man på vikten av att hålla rimliga hyresnivåer, att skapa vackra och attraktiva miljöer för social samvaro, blomstersmyckning, slopande av kantstensparkeringar och – förstas – att etablera gågator. En annan viktig åtgärd är, menar vänsterpartiet, att s.k. kommersiella B-lägen målmedvetet omvandlas till A-lägen.

Själva slutklämmen går ut på att man föreslår att kommun i samarbete med köpmän, fastighetsägare, ideella föreningar etc. ska utarbeta ett program för att stärka stadskärnans attraktivitet och konkurrenskraft.

UN

Det kan i sammanhanget noteras att vänsterpartiet och Veckobladet inte har några planer att lämna sina mycket centrala lokaler i stadskärnan, och att vi därmed vill bidra till den vitalitet i citykvarteren som motionen vill åstadkomma. Trots att vi bor trångt tillsammans med ett expansivt Ung vänster och att våra kommunalpolitiska möten är mycket välbesökta efter valframgången.

Lokal teaterkultur

I slutet av det glada sextioalet satt jag i studentkårens och Akademiska föreningens studentaftonsutskott. Det betydde att jag efter grundlig traktering och inmarsch över scenen kunde ta del av spexen siste april och siste november från de första stolsraderna. Jag såg några av klassikerna, men efter att ha suttit igenom en kväll med spexet "Harakiri" med ointressant innehåll i en pinsam uppsättning lovade jag mig själv att aldrig mer gå på spex och kasta bort min tid på denna dammiga och reaktionära verksamhet.

Kvinnlig förnyelse?

Jag talade med Jan Mårtensson, kännare på området om det här för några år sen, och han hade viss förståelse för min hållning. Men han sa också: det är inte längre så, gå och se ett Boelspex, tjejerna har tillfört spexen nytt blod! I lördags följde jag rådet och såg Boelspexet "Kung Byxlös". Fast egentligen var det för att min tioåriga dotter just har skrivit uppsats om unionsdrottningen Margareta i skolan och vi gick dit tillsammans.

Jo, det har blivit bättre. Det finns en lite friskare ton över det hela, skämten och rimmen kan faktiskt vara lite överraskande (Drottning Margareta upptäcker när hon vaknar med huvudvärk på morgonen att det ligger två män i hennes säng och utbrister: "Att man inte kan hålla på sig".) Öppningskupletten handlar om festförberedelser och går på melodin "Summer lovin'" vilket gjorde dottern salig eftersom hon just sjungit den i skolan. Rimmen

Jag vill va snygg som ett as
Ah-uh ah på vår Maggans kalas

Arbetsmiljöproblem

Det är kanske inte så känt i vidare kretsar, men nu har också Veckobladets politiska redaktion drabbats av arbetsmiljöproblem. Flera yngre medarbetare känner sig åbrända och vistas sjukskrivna i hemmet efter ett antal yttranden från Den Gamle. Så här säger en av de berörda:

– Rätt som det är säger han att "det var bättre förr". Och så brukar han flika in kränkande talesätt som "gammal är äldst" och ge sig på kommateringen. Eller också säger han att man borde öva mer på sitt blåsinstrument. En gång hötte han mot mig med "Svenska skrivregler". Jag menar typ, ska man behöva stå ut med sånt?

Vi bad om en kommentar från den gamle och nådde honom på en mosse i tassemarkerna NNÖ Lönsboda där han befann sig på vad vi tror var en joggingtur.

– Det var faktiskt bättre förr. Vi har ett kompetensproblem. Jag ställer krav som många uppfattar som höga. Det finns mycket papper på det, vilka jag förvarar i en sär-

skild pärm. Många tror att jag skulle ha problem med de revolutionära strömningarna bland de yngre. Men de har helt missuppfattat min kritik. När de stavar revolution med sj, alltså revolusjon, det är då jag känner mig tvungen att låra dem mores. Inte heller kan de skilja på bindestreck -, kort tankstreck – och långt tankstreck —. Var ska det ska sluta? Förresten, får jag bjuda på ett litet glas madeira?

Vi tackar förstas nej, men frågar om det inte kan kännas svårt för de yngre att de inte kan och vet så mycket som de något äldre.

– För all del, men gammal är ju äldst. Jag vill erinra om att kineserna anser att det är först i 90-årsåldern politiker och statsmän uppnår sin fulla mognad. Under mina tolv år som chefredaktör har de vassa kanttarna slipats av. Jag är noga med att vara lugn och metodisk.

Sade den gamle och bläddrade förstrött i pärmen.

Lucifer

och

Jag vill va het som en haj
Ah-uh Ah på vår Maggans partaj

eller

Är så het att det gör ont
Får nog ta på mig nåt tunt

vittnar om en ny, ja låt oss säga kvinnlig ton.

Blandade känslor

Jag har dock lite mer blandade känslor än de Jan Mårtensson visar i sin recension i söndagens Sydsvenska. Kan ett spex alls få en dålig recension i Sydsvenskan? Rätt mycket förblir ju vid det gamla. Sexhumorn är ibland på Toddybladsnivå, å andra sidan slipper man fylleskämten. Ett inslag med tre ryska spioner är just så klichéartat, påklistrat och illa spelat som man minns från ett antal manliga spex. Däremot tyckte jag Margareta och hennes biträdande damer spelade bra och var välslungande.

Problemet är mansrollerna. När man sitter på artonde bänk och inte kan se vem som pratar är det förvissande att höra en tjejröst och sen långt efteråt gissa att det var Albrecht av Mecklenburg som yttrade sig. Det här gäller förstas i lika hög grad i de traditionella spexen där männen spelar kvinnor, men det hade jag inte tänkt på förut. Om genren ska överleva och förnyas är lösningen väl att göra spex med både män och kvinnor. Spexen föddes i den enköndade studentmiljön för drygt hundra år sedan och man kan ha förståelse för att man av museala skäl uppför några av de klassiska spexen i sitt ursprungsskick. Men varför man ska hålla på på det här sättet i nyskrivna spex förstår jag inte.

Tja, sen saknade jag nog aktuella anspelningar som kan liva upp det dammigaste spex. Inte heller hade författarna tagit vara på de lokala anknäytningar ämnet erbjuder: Margareta satte ju Albrecht fången i sex år på Lindholmens slott i Svedalatrakten etc. Ja, det är lätt att vara besserwisser. Finalsången: "Jag vill vara din ska du veta, bara vara din Margareta" satt förstas som hand i handske.

Lokal specialitet

Jag tror att det var Grr som i en diskussion i VB om Lunds kultur- och särskilt då teaterpolitik antydde möjligheten att Lund skulle kunna ta fasta på sina komparativa fördelar och visa upp den lokala specialiteten spex. Det kan vara ett skäl att för en gångs skull skriva en spexrecension i VB. Spex- och karnevalstraditionen i Lund har ju faktiskt fungerat som plantskola för originella och bestående inslag i svensk nöjeskultur – det räcker att nämna Hasse Alfredsons namn. Om man kunde göra helt slut med de reaktionära, rasistiska och kvinnoföraktande inslag som finns i spextraditionen så kanske det skulle vara nåt. För det kan ju inte vara fel att göra satirisk musikteater på historiska teman, eller?

Till slut: min dotter tyckte det var skithäftigt att se på spex.

Sten H

Tre partiföreträdare (v)

blev beslutet hos fullmäktigegruppen och styrelsen som hade fått medlemsmötets uppdrag att utse vederbörande. Nu ska fullmäktigeledamöterna Ulf Nymark, Ulla-Britt Petersson och Cecilia Wadenbäck ha en tredjedel var av uppdraget – om de inte sinsemellan kommer överens om någon annan fördelning.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Tel 046/14 33 09. Utges av V-o UV Lund. Prenumerationsavgiften, (se redaktionsrutan nedan) insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv. utgivare: Ola Hagring** Tel 046/14 33 09. Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: veckobladet.lund@passagen.se Red. förbehåller sig rätt att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Ett personangrepp

Förra helgen, för snart två veckor sen alltså, funderade jag plötsligt på att det inte kommit något veckoblad på fredagen. Mysko, tänkte jag, men jag hade tidigare läst om egendomliga distributionsvägrigheter, så det läser sig väl, men ändå ändå abstinensen krypa fram.

Förra fredagen dimper det så ner ett kuvert innehållande inte mindre än tre veckoblad! Jag hade tillhört de drabbade och jag hade inte missat bara ett utan två tidigare nummer! Tiden går som sjutton, tydligen. Men det blev ju fest och efter sänggåendet låg jag och läste veckoblad i minst en och en halv timme (den är ju styckevis så himla finstilt), och jag bara njöt. Det är glädjande att det kommer in nya kloka skribenter bland de gamla rävarna. Mats Bohgard till exempel.

Men jag fäste mig särskilt vid en insändare med rubriken "Farväl VB!" av signaturen "Daniel Sestrajcic" i nummer 27. Han (om det nu är en han) "orkar inte längre läsa all skit som skrivs av äldre medelålders akademiker". Han önskar vidare att VB skall "klara sig själv som ett blad för avdankade, försupna, desillusionerade ungdomshatare..."

Va i helvete skriver "Daniel Sestrajcic"? Visserligen är jag medelålders och jag har erövat den högsta akademiska examen som finns i detta land, men nå skit skriver jag inte! Jag är ej heller avdankad, jag är full sving i alla mina jobb, ej heller försupen och kommer inte att bli och ungdomshatare är jag inte! Det senare torde vara omöjligt när man har två välskapta tonåringar hemma! Och jag har tammefan inte tänkt avsluta min VB-prenumeration, hellre för jag då till månen!

Hur länge ska VB hålla på med att publicera dessa erbarmliga anonyma personangrepp? Bättre var det med rapporter från taxeringsnämnden i Södra Vebarp som bestods oss förr, till exempel. Och vet förresten signaturen "Daniel Sestrajcic" att det finns en riktig person i Malmö, som antagligen heter så? Han kan ju åka dit för mindre. Och Veckobladets utgivare i fängelse. Är det det han vill? Om det nu som sagt är en han.

J. Panda

De 34 punkterna

Samverkansdokument fick den inte heta, den text med "34 punkter för ett rödgrönt Lund" som miljöpartiet, socialdemokraterna och vänsterpartiet har enats om, och som återgavs i förra veckans VB. Men naturligtvis är den en regeeringsförklaring som vill vara riktningssättande för den lokala politiken fyra år framåt.

Man ska kunna bocka av punkterna en efter en fram till nästa val, har Mats Olsson (v) förklarar. Själv får jag då i tankarna de hundra punkter som "Nya SJ" anslag på järnvägsstationerna för ett antal år sen, och där man löpande rapporterade hur många punkter som var avverkade.

En av SJ:s punkter handlade för övrigt om att tågen skulle gå och komma i tid.

Konkret och okonkret

För att sådana avprickbara punkter ska vara meningsfulla måste de vara någotsånär konkreta. Punkt 3, där partierna anger maxstorleken på grupper i barnomsorgen, är konkret. Fast det står förstås att de ska "verka för" en sådan maximering. Ska punkten bockas av när grupperna "normalt" inte är större än 16 för de stora och 11 för de små, eller när partierna deklarerar att de ansträngt sej allt de kunnat för att nå målet men att de på grund av penningbrist eller lokalbrist eller personalbrist inte nådde ända fram?

Andra punkter har den bristande konkretionen starkare inbyggd från början, som 19, "Stimulera till ekologiskt byggande". Jaha. Hurdå?

Men låt oss inte glömma att det finns punkter som är tydliga utfästelser, som att avskaffa skolmål-tidsavgifterna i gymnasiet från hösten 2003 (5) eller se till att sommarjobb och höjt barnbidrag inte sänker föräldrarnas eventuella socialbidrag (15).

Kulturen och Kulturen?

Sju punkter handlar om utbildning, sex handlar helt eller delvis om trafik, fem om bostadsbyggande. Det speglar både vad det allmänna intresset har gällt under senare år och de områden där det funnits ideologiska skillnader mellan blocken. Graffitibekämpning finns med, antidiskriminering, sjuk-skrivningarna. Alltsammans aktuella och angelägna ämnen.

Men ingen punkt handlar om kultur i snävare mening. Det hade inte behövt tränga ut något annat, den aritmetiska talserien erbjuder rika möjligheter. Det handlar alltså inte om (bort)prioritering utan sna-

rare om att ingen av förhandlarna haft en tanke på kulturpolitik.

Jag tycker att man åtminstone borde ha sagt något allmänt om kultur för att visa sin goda vilja. Men helst något konkret. Kanske utfästelser för att rädda de universitetsmuseer som just nu är ämnat på Konsthallen, t.ex. genom riktade anslag till Kulturen. Eller rusta upp Kulturnatten vilket inte skulle kosta mycket. Eller mer pengar till stadsbiblioteket som är stadens ojämförligt mest utnyttjade kulturinstitution. Biblioteket är visserligen välskött men bra kan bli bättre.

Tveksamt

Apropå biblioteken så undrar jag lite över punkt 9, "Utveckla lokala demokratocentra kring medborgarkontoren". Jag hoppas verkligen att detta betyder integration med biblioteksfilialerna och ytterstadsdelar och byar. Annars blir det en onödigt dubblering som står i strid med punkt 34, "Verka för en god kommunal och hushållning med de gemensamma resurserna".

En annan sak som jag är kritisk till är punkt 20, "Öka utbyggnaden i de östra kommundelarna". Vi vet ju att sådan utbyggnad leder till större bilpendling så länge det inte finns kraftfulla restriktioner eller mycket attraktiva alternativ, som modern spårtrafik. Det finns visserligen en positiv skrivning om spår på Lunalänken men alla vet att det inte blir något sådant under de närmaste fyra åren, och då är det olyckligt att låta byarna växa.

Nej till externa köpcentra är förstås bra, men några sådana krav är förmodligen inte aktuella eftersom det lokala behovet nyss har blivit täckt. Eller vill de tre partierna stänga Nova? Det är tveksamt vad man annars kan göra för att förbättra förhållandena för handeln i centrum, som det står om i samma punkt (27). Fler p-platser förstås, men det vill vi ju av andra skäl inte ha.

Minskad ohälsa?

Minns ni parollen "Ökad jämlikhet"? Socialdemokraterna använde den i en valrörelse på 1980-talet och blev mycket hänade av vänstern. Kunde jämlikhet kompareras? Var det inte ett absolut tillstånd? Visst, total utjämning är ett utopiskt mål och här handlade det om en praktisk strävan hos ett reformistiskt parti, men parollens språkliga utformning var olycklig.

Uppenbarligen är den gamla kritiken glömd eftersom socialdemokraterna har fått med en punkt om start för "projektet Ökad Hälsa".

"Godhälsa", "Bättre hälsa", "Ett sundare Lund" – man kan tänka sej en rad utformningar som är mindre olyckliga. Men låt oss inte bara skylla på socialdemokraterna. De båda andra partierna står ju också för punkt 31 och de borde ha känt ansvar för textens språkliga form, inte bara för det politiska innehållet.

Gunnar Sandin

Från partistyrelsen (v)

Till
Anna-Klara Arvidsson
Henrik Smith
Vänsterpartiet Lund
Distriktsstyrelsen Skåne

Tack för ert brev.

Ni påtalar att beslutet att utestänga de medlemmar i V-Lund som stött krysskampanjen för Karin Svensson Smith från den nyss avslutade valrörelsen strider mot stadgarna. Vi delar den bedömningen. Vi menar även i övrigt att beslutet var olyckligt. Utplägget av krysskampanjen står i strid med våra rekommendationer i personvalsfrågan, men kan ändå inte på långa vägar motivera styrelsens beslut. Att hindra kamrater som står för partiets politik och som vill partiets bästa från att delta i valarbetet är en negativ signal till andra partimedlemmar, till väljarna och till allmänheten. Det är helt enkelt en dålig metod om man vill skapa ett bra arbetsklimat och minska de interna motsättningarna.

Ni begär att partistyrelsen skall annullera beslutet som tagits av V-Lunds styrelse. Partistyrelsen har ingen stadgemässig möjlighet att annullera ett beslut som tagits av ett distrikt eller en lokalorganisation. Däremot har vi i direktkontakter med styrelsen markerat att beslutet var felaktigt och vi hoppas att detta brevsvar understryker vår uppfattning.

Verkställande utskottet genom
Pernilla Zethraeus

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin och Björn Stenholm. Nästa redaktör Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna i form av Worddokument (.doc), RTF eller ren text på 3,5" diskett. Bifoga helst pappersutskrift. Enklare är att skicka e-post till vblad@passagen.se. Lämna då gärna två versioner: den råa texten som brev och dokument i format enligt ovan som bilaga. Telefon till redaktörerna:
Gunnar Sandin 13 58 99
Charlotte Wikander (tj) 13 96 26
Vid utebliven tidning ring
Cecilia Wadenbäck 13 82 13.